Više se ovdje ne može – stalnoga posla nema, Zagreb daje više

Autor Administrator
Utorak, 21 Lipanj 2011

U Daruvaru se nudi 140 kuæa, a tek 75 u Bjelovaru. Ljudi se zbog nepovoljne gospodarske situacije sele u manji prostor ili pak odlaze u druga mjesta. Kao u davnim vremenima, i danas se brojni Daruvarèani otiskuju u bijeli svijet trbuhom za kruhom. Dok su u prijašnja vremena odlazili s nekoliko krpica u "culanjku" obješenu o štap, danas, nezadovoljni životom u gradu, a takvih je prilièno, odlaze s novcem od prodane kuæe ili se pripremaju za odlazak dajuæi kuæu na prodaju.
Kæi otišla raditi u Gospiæ

Naime, ako se pretrese burza nekretnina u Bjelovarsko-bilogorskoj županiji, dolazi se do podatka da se u Daruvaru trenutaèno prodaje oko 140 kuæa, Bjelovaru tek oko 75, Garešnici 30, Èazmi deset više i oko 25 u Grubišnom Polju.

Iako je daruvarski gradonaèelnik nedavno demantirao podatke u napisu nekog lista o tome da je u gradu težak život, ti podaci ipak upozoravaju na to da nešto nije u redu. Tako misli i Daruvarèanin Darko Biliæ (42), koji je kuæu dao na prodaju. – Više se ovdje ne može živjeti. Neprestano bez stalnoga posla, povremeno raditi na određeno vrijeme ovdje ili u inozemstvu, nije rješenje. Puno je tvrtki zatvoreno, radio sam u Vesni po nekoliko mjeseci pa ponovno ne. Moja supruga prima plaæu 2000 kuna, a kæi se školuje. Starija je veæ otišla trbuhom za kruhom u Gospiæ jer ovdje nije bilo posla – ka Biliæ, koji se 1994. godine doselio u Daruvar. Namjerava se iz Daruvara otputiti bliže Zagrebu, gdje se, dodaje, lakše može dobiti prilika za posao.

Goranka Garaèa, iz daruvarske agencije AD nekretnine, kojoj su prodaju svoje kuæe povjerili brojni Daruvarèani, istièe da mnogo mladih prodaje nekretnine i odlazi.

Lakše plaæaju raèune

– S druge strane i mnogi stariji koji žive u velikoj kuæi prodaju je nakon odlaska djece i skrase se u manjoj kuæi ili stanu, da bi lakše živjeli i plaæali raèune – dodaje G. Garaèa.

Poèetkom devedesetih doselilo se 1800 ljudi pa je 400 otišlo

Da se u Daruvaru događa egzodus, zapazio je i tamošnji sveæenik Branko Gelemanoviæ. Manje je ljudi crkvi, manje se djece raða, manje je krštenja, a više pogreba. – U prvom je naletu u poèetku devedesetih došlo oko 1800 ljudi, a trbuhom za kruhom otišlo ih je sigurno 400 – kaže sveæenik Branko. Da ljudi napuštaju njegovu župu, osjeti se i po župnom proraèunu. Manje je i kuæanstava koja ga zovu da ih blagoslovi. – Godišnje obiđem više tisuæa kuæa, pa vidim tko je ostao, a tko otišao. Jasno je da je ljudi sve manje – napominje župnik.

autor: Michael Palijan
izvor: www.vecernji.hr - link na èlanak